

ԺԶ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 9.

1858

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1.

ՊԱՓԱՅԵԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ

ԱՇԱԿԵՐՑԱՑ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՔՆՆՈՒԹԻՒՆՆ ԵՒ ՊԱՐԳԵՒԱԾԱՇԽՈՒԹԻՒՆԸ

Օրագրիս մէջ երբեմն երբեմն մեր աղջին հիմակուան վիճակին վրայ խոր հըրդածելով՝ ուրախ սրտիւ մը վկայեր ենք թէ Հայ ժողովուրդը այսօրուան զոյսաւաշագիմելու վրայ է։ Արդարե դիւրին էր հայրենասէր ոգուց ու ազգասիրական զգացմնանք ունեցնելու առերևոյթ նշանով մը խա քյողներուն պիսի քաջալերիչ աւետիւ ու այս կայն մենք անխարելի միս մը տալ։ Այս դրաւ մը ունինք ձեռնե ու հաստատուն չշմարտութեանը, նուուընիս ըսածնուս տիարակութեան՝ կը տեսնենք որ դասմը զրաւել ազգ։ Տ սէրը սկսեր է տեղ բյական ու աշխայնոց մտաց մէջ, և բակը սկսի տրու զատաքին զիտութեն յարդ ըսպական դաշիլ. անոր համար ալ եւնախանձ մը սստիարակութեան բարի չկը հայր եր կը նշմարուի, և իւրաքան որդւոյն զեղեցիկ ապառ-

նի մը ապատրաստել կը փափագի կրթութեան միջոցովը, և կը ցանկայ գովելի փափաքով մը՝ ազգային դաստիարակաց ձեռքով ազգային անձ կազմել տալ իր զաւակը, Մենք մեր կողմանէ շնորհապարտ ու երախտազէտ ենք մեր ձշմարտասէր հայրենակցացը, որ այսպիսի ազնուական վստահութեամբ մը պատուեր են Միսիթարեան Միաբանութիւնս՝ իրենց որդիքը, կամ լաւ ևս ըսենք՝ իրենց ազգատոհմներուն ակնկալութիւնքը մեր խնամոցը յանձնելով։ Բայց կարելի է որ ոմանց մտքէն անցնի թէ ահաւասիկ անդադար շոգիէ թևերով թռող նաւեր հեռաւոր աշխարհներ կը տանին մեր տղայքը, ու հազիւ երկայն ժամանակներէ վերջը ծնողաց տեսութեանը կը դարձընեն զանոնք, և դարձեալ ուրիշ հերեւ կը զողնան

մեզմէ , և յետ այսր ամենայնի՝ զարմանալի տարբերութիւն մը չտեսնուիր ազգերնուս վրայ : Այսպէս մտածողները պէտք է զիտնան որ ազգ ըսածդ այնպիսի մեծամարմին նաւ մըն է , որն որ վաղցընելու համար թեթև քամիներ չեն բաւեր . ազգի մը յառաջադիմութիւնը առանց շատ դարերու ձակատները մաշեցընելու չպայծառանար , և թէ որ շուտով մը սկսի փայլիլ հաւտալու չէ , փայլակ մըն է անիկայ որ կը սահի կ'անցնի ու հետք չթողուր : Ի՞նչաւախկ քիչ օր է որ Ուստիայելեան վարժարանին հինգերորդ դասուն աշակերտները յետ աւարտելու իրենց ուսումնական ընթացքը՝ հայրենեաց և ծնողաց զիրկը դարձան . ո՞լ կրնայ հաստատել թէ ասոնք և ասոնցմէ ետեին ները յանկարծական յեղափոխութիւն մը պիտի ներգործեն ազգերնուս մէջ . ընդ հակառակն՝ դարձած պատանիքը կ'երթան կը թաղուին ազգային ընդարձակ շրջասփիւռին մէջ , ու սովորական մարդկանց կարգը կ'անցնին : Եւսակայն ասոնցմէ իւրաքանչիւրը մէջ՝ էաքարեր են որ ազգային լրւսաւորումէկ և միաւածքին վրայ կ'աւելցուին թեան շուրջ կ'ամրացընեն . որով ու անոր հիմերը կ'ամրացընեն . որով հետեւ ասոնց արեան հետ կ'իրթութեան հետեւ ասոնց արեան հետ կ'այս ու գիտութեանց սերը միանալով՝ այս ծառայութիւնը կ'ընեն ազգին , որ սերը յաջորդաբարկ'անցնի իրենց սերնդեանը իրը հայրենական ժառանգութիւն , և առաւելագոյն ևս զարգաց մամբ . և երբ այն օրը հասնելու ըլլայ , և յուսամք անտարակոյս որ պիտի հանի , որ ալ ազգային մարմինը ինքնիր մտաւորական ուժը բանեցընէ և զբաւորական ու զիտնական ասպարեցներն , որ բազմաշխատ տեսուչք ու անխանջ վարժապետք թափեր են , կը թափեն ու միշտ պիտի թափեն իրենց աշակերտացը վրայ , առանց գրեթէ ու ըիշ փոխարեն ունենալու հիմա , բայց եթէ իրենց աշխատութեանց վախ-

Ճանին ազնուութիւնը Ճանչնալը :
Դաստիարակաց ջանքն ու աշխատութիւնները անընդհատ են ըսինք , ու միակերպ ամենայն դասի աշակերտաց վրայ , ինչպէս որ յայտնապէս կը տեսնուի հանդիսաւոր հարցաքննութեանց ատեն . և աչա այս մօտերս ալ մեր Միաբանութիւնը ներկայ գտնուեցաւ ու վկայ եղաւ անձամբ Ռափայելեան վարժարանին վեցերորդ ու եօթներորդ դասերուն առաջին տարուան աշակերտութեան միջոցին մէջ ըրած յառաջազեմ ընթացքին , և անոնց հարցաքըննութիւնը լսելին ետքը՝ յայտնեց աշակերտաց իր ուրախութիւնը՝ որ յարգոյ Տեսչին ու քրտնաջան Արժապետաց արդիւնքը կրցան իրենց անձանց վրայ յայտնի ընել : Խակ յուլիսի 22-ին ալ միցանակաց բաշխման հանդէսը կատարուեցաւ , որուն գահագլուխ նստած էր Ա Ենետկոյ կուսակալութեան տեղակալը բարձրապատիւ Պիսինկէն կոմսը . նոյն հանդիսին կը գտնուէին նաև ուրիշ քաղաքական մեծ աստիճանաւորներ , ինչպէս Ալթան ու Արցելլոյ կոմսերը . նոյնպէս գերապատիւ Պորոյ կանոնիկոսը՝ պատրիարքական աթոռակալ Ա Ենետկոյ , գերապատիւ Պէնձոն կանոնիկոսը՝ սահմանեալ յեպիսկոպոսութիւն Պորիոյ և Առվիկոյի , և ուրիշ եկեղեցականք , և այլ և այլ պատուաւոր աշխարհական անձինք : Հանհիսին արժանապատիւ գահագլուխը հաճեցաւ մարդասէր քաղցրութեամբ մը իւրաքանչիւր աշակերտաց իր ձեռօքը յանձնել մրցանակները , և գովեց սիրալիր խօպէրով անոնց ուսումնասիրութիւնը : Ետքը վարժարանին մեծագոյն սրահին մէջ զետեղուած զանազան նոր նկարները քննեց , որոնք հինգերորդ դասին աշխատասիրութիւններն էին , և վկայեց թէ իր ակնկալութենէն վեր էին արևելեան աշակերտաց այս արտեստին նկատմամբ քիչ ժամանակի մէջ ըրած պս աստիճանի յառաջազիմութիւնը . նոյնը վկայեցին նաև ուրիշ հանդիսականք ալ , մասնաւորապէս Պ . Ավեկողեղի քաղաքիս

արդի երևելագոյն պատկերահանը : Այս հանդիսին շքեղութիւն կու տար նաև այլ և այլ երաժշտական գործեաց ներդաշնակութիւնը, որ ընտիր ու ախորժելի եղանակներով երբեմն երբեմն կը զուարձացընէր ներկայ եզօղներուն բազմութիւնը : || Երջապէս, հանդիսականք այն աշակերտաց՝ որ Աջրիական անդորր ափանց հրաժեշտի վերջին բարեները կու տային, խրախոյս տուին՝ հայրենեաց մէջ ալ ճոխացընելու իրենց ամբարած գանձերը, և փոքրագոյն աշակերտներն ալ յորդորեցին որ իրենց կրթութեան տարիները բեղնաւոր ընեն անշէջ եռանդեամբ մը . և այսպէս սովոր լընցաւ այս ազգային հանդէսը :

Հայրենիք դարձող հինգերորդ դասուն աշակերտներէն Պ. || Կրտիչ Աշէմեանը՝ հանդիսին միջոց հետեւել խօսքերովս իր և իր ընկերակցաց սրտին երախտագիտութեան զգացմունքը կը յայտնէր :

Մեծարոյ Հարք .

Առաջի վեհից և իմաստնոց արանց կացեալիմ պատկառանօք այս առաջին՝ թերես և վերջին նուագ, զիսոստմունս մեր և զիղձս արձանագրել ցանկամ. և եթէ պակասեսցին բանք՝ ի շրթանց, մեծաբարբառ վկայեսցեն բաբախիւնք սրտիս . ինձ շատ է թէ մարթացայց դոյզն և աղքատ բանիւս՝ յայտ առնել և խուն մի զեռանդուն զգացմունս որ յիս . զգացմունք ընդ երախտիս ընկալեալս՝ յիշելով զանցեալ կեանս մեր, զգացմունք զարձեալնոցին երախտեաց առ մեզ առատաձեռնելոց՝ յիշելով զապագայն որ մթին է ինքնին և տիսուր : Վանդի որպէս պանդուխտ ուղեղոր անցեալ ընդ մեծաստուեր հովիտ, և հասեալ՝ ի ծայրն՝ գագար առնուցու, և զաշս ցաւագինս յետ կոյս գարձուցեալ, և ապա՝ ի վեր ամբառնայցէ տեսանել զիսորշակահար զերկայն ուղին զոր ունի հատանել, և հառաջանս արձակիցէ

յոգւոց հանելով. սոյնօրինակ կամք և մեք տարակուսեալք հայելով մերթընդ կրտւնկն՝ մերթ հանդէպ երեսաց մերոց . այս է կէտն մեծ, կշռել զայս և զայն կեանս : || Ինչ էաք՝ ի պարտիզի մանկութեան, մինչ խայտայաք ընդ ծաղկունս, մինչև էին փշոցն զմատունսն խոցեալ, ամենայն գեղեցիկ թուէր և խաղաղ, խորհուրդք շողշողունք, փափաքք մեր մանունք որպէս զսիրտս մեր, զուարթութիւն մեր մաքուր և անխառն ՚ի հոգոց . օրհնեալ աւուրքն՝ որք անցին յուսովք և անմեղ երազովք . թողումք արդ զժաման ոսկեղէնս՝ որք իբրև զաստեղս ցոլացին ապա ընդ նսեմ երկին ապագայ կենաց մերոց : Խրանի որոց թարմ հասակ զարգացաւ յայս անդորրաւէտ վայր նժգեհութեան, և չգիտեմ զի՞նչ, որոց զրկեալ յայս բարեթաստիկ պայմաննէ՝ ինքնակամ և անսանձ ածիցեն : Արդ առաջի կայ մեզ կեանք նորոգ, կեանք անստոյգ, և առ զուրս անցելցն՝ ի միտ առնումք զքաղցրութիւն նորա . երջանիկ գոլով յայնժամ, անգիտացաք զերջանկութիւն մեր . այս մարդոյս պայման . կեանք և երջանկութիւն զուգընթացիկք միմեանց, ընդ նուազել միոյն՝ նուազէ և միւսն :

Դակատագիր մեր ընդ քողով գաղտնութեան ծածկեալ՝ մղէ վանէ զմեզ աստի անդր . լսէմք՝ ի հեռուստ զձայն նորա գիւթական, և սիրտք մեր ձրգեալք զհետ նորա ընթանան . սակայն ուր առեալ տանի զմեզ . միթէ առաջնորդէ յաշխարհ գեղեցիկ և յարդարեալ, կամ՝ ի հայրենիս՝ որ զրկաբաց մնացէ մեզ : || տայըր և լսէաք զհայրենեաց ձայն . արիազցնք թերես յայնժամ և զուարթագոյնք, գիտեաք և մեք նուիրել ընդ իմացականին և զնիւթական կեանս մեր՝ ի սէր նորա : || ըշիո է սահմանեալ աստուածուստ, և առաքինութեան երբեմն և իմաստութեան կալնաւակ անիրաւութեան և հալածանաց . այլ ըստ ինձ ծանրագոյն ևս է, և տարակոյս իսկ և չգիտելն թէ զոր ընդունելութիւն զացէն այտպիկ :

Այնպէս զի եթէ ոչ բնածին իմն և գովելի բերումն ողոքելով ածեալ տանէր զմեզ յոր տանին, չզարթնուին արդեօք՝ ի մեզ և ոչ դցան անգամ իդք և յօժարութիւն հեռանալոյ ՚ի սիրելի վայրաց մանկութեան մերոյ և երջան կութեան։ Լախեալք ապա ՚ի վերայ անդնդոց անստուգութեան և փարեալ զսեամբ նախախնամութեան, թողուք սահել՝ ՚ի վերայ գլխոց մերոց զալիս աղցաւոր կենցաղոյս։ շատ է զի երկիւղիւ և խնամօք պահել մարթացուք զըրբազան սերմունան՝ զոր ընկալաք աստեն՝ ՚ի սիրտս մեր և ՚ի միտս։ և նոքին զքաղցը բարերարաց մերոց զյիշատակ անջնջելի և ջերմաջերմ տարցեն ընդ մեզ և մինչեւ ցծագս աշխարհի։

Երողք մարդկութեան և ժողովը գեան ազգի իւրեանց, արք երկնազգեցիկ՝ կանգնեցին ապաստանարանս մանկութեան, ուր մնուցեալ սիրով զսիրտնոցա ՚ի մեզը և ՚ի կաթն գիտութեան, թուուցանեն իրրեւ զաղաւնիս սպիտակս ՚ի քիւս հայրենեաց։ Եկեսցէ օր և ամենայն կանխակալ կարծիք մերժեալ տարագիր, ծանուցին ստոյգ վաստակք, և համբերութիւն լրիկ կացիք զիւր յաղթանակ։ և քան զազգն և քան ըզմարդկութիւն համօրէն՝ պատակեցեն երկինք զիւր հաւատարիմ ծառայս։

Եւտ շնորհս ունելոյ ազգասէր հիմնադրաց մերոց, յորոց ՚ի բարութիւնս վայելեցաք առատապէս, ձանաչեմք և զմեծավաստակ արդիւնս և արանձին հարց մերոց առաքինեաց, և երախտապարտ սրտիւք փոխարինել բաղձամք բարութեն նոցա, եթէ զօրիցէն բանք։ Քանզի գուք, ազնիւ հարք, ՚ի պարտս սրբազան և ՚ի ձիգն մեծաքիրտն նուիրեցէք զանձինս ձեր ՚ի կրթութիւն մեր, տառապեցայք ՚ի վաստակս ծանունս, ՚ի մեզ մթերեալ զգիտութիւն ձեր, զկրթութիւն և զհամբաւ, տալով մեզ երեւել յաշխարհի արժանաւոր որդիք Ախիթարայ և գոլելի մասն սիրեցելոյ ազգին։

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՔ

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

9

Մանէ զաւակ :

՚Ախինթաց գլխոյն մէջ՝ ընդհանրապէս տղու վրայ խօսեցանք, առանց սեռի զանազանութիւն մը գնելու. ինչ որ հոն զրուցեցինք՝ ձշմարիտ են թէ պղտի մանչ տղու մը և թէ պղտի օրիորդի մը համար։ Իսյց կամաց կամաց հասակներնուն հետ տարբերութիւններն ալ կը յաճախեն, ու մանչն ու աղջիկը՝ իրարմէ բողորովին տարբեր տեսութեանց և խորհրդածութեանց առիթ կու տան։ Այս գլխոյն մէջ մանչ տղու վրայ պիտի խօսինք, իրեն այն հասակէն սկսելով՝ յորումկերպով մը կը սկսի իր գործոյն երաշխաւորութիւնը վրան առնուլ։

Ո՞նչդեռ չենք խօսած այն որոշիչ բաժանման վրայ՝ որ սովորաբար կը պատահի գերդաստանին և տղուն մէջ, քանի մը խօսք զրուցենք այն առաջին բաժանման վրայ՝ որ ընդհանրապէս դժնդակ է թէ մարց և թէ տղայոց, և սակայն որչափ ալ անտանելի երևնայ՝ այլ իրաւացի, օգտակար և յաճախ հարկաւոր բաժանում մըն է։ Չենք ուզեր մարց գորովը պատրել՝ դպրոցական կեանքին քաղցրութիւնը չափէն աւելի մեծցնելով, ու անոր ուրախութեանցը, հաճոյից և խաղերուն նկարագիրն ընելով։ Չենք ուզեր ըսել՝ թէ դպրոցական կեանքը՝ մարդկային կենաց ամենէն աւելի բաղցը միջոցն է։ այլ մանաւանդ թէ կը զրուցենք որ զպրոցական կեանքը լի է աշխատանօք և անհաճոյ, և անոր համար աղէկ է։ Իը պրոցի կեանքն իր տիրութիւններն ունի. այն երկայն ժամերը՝ յորս տղուն աչքը սևեռած կեցած են գըքի մը վրայ, և մաքովը գերդաստանին մէջ կը թա-